LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

N U T A R I M A S
DĖL KURORTO STATUSO SUTEIKIMO GYVENAMOSIOMS VIETOVĖMS REIKALAVIMŲ APRAŠO, KURORTINĖS TERITORIJOS STATUSO SUTEIKIMO GYVENAMOSIOMS VIETOVĖMS REIKALAVIMŲ APRAŠO IR KURORTO AR KURORTINĖS TERITORIJOS STATUSO SUTEIKIMO GYVENAMOSIOMS VIETOVĖMS IR PANAIKINIMO TAISYKLIŲ PATVIRTINIMO

2006 m. balandžio 12 d. Nr. 350
Vilnius

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos teritorijos administracinių vienetų ir jų ribų įstatymo (Žin., 1994, Nr. 60-1183; 2005, Nr. 88-3284) 3 straipsnio 9 dalimi ir 13 straipsnio 3 dalimi, Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a:

1. Patvirtinti pridedamus:

1.1. Kurorto statuso suteikimo gyvenamosioms vietovėms reikalavimų aprašą;

1.2. Kurortinės teritorijos statuso suteikimo gyvenamosioms vietovėms reikalavimų aprašą;

1.3. Kurorto ar kurortinės teritorijos statuso suteikimo gyvenamosioms vietovėms ir panaikinimo taisykles.

2. Pripažinti netekusiu galios Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2001 m. lapkričio 5 d. nutarimą Nr. 1297 „Dėl įgaliojimų suteikimo Vidaus reikalų ministerijai“ (Žin., 2001, Nr. 94-3318).

MINISTRAS PIRMININKAS ALGIRDAS BRAZAUSKAS

ŪKIO MINISTRAS KĘSTUTIS DAUKŠYS

PATVIRTINTA
Lietuvos Respublikos Vyriausybės
2006 m. balandžio 12 d. nutarimu Nr. 350

KURORTO STATUSO SUTEIKIMO GYVENAMOSIOMS VIETOVĖMS REIKALAVIMŲ APRAŠAS

I. BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Kurorto statuso suteikimo gyvenamosioms vietovėms reikalavimų aprašas (toliau vadinama – šis Aprašas) taikomas gyvenamosioms vietovėms, kurioms siekiama kurorto statuso.

2. Šiame Apraše vartojama sąvoka „kurortas“ – įstatymo suteiktas statusas gyvenamajai vietovei, kurioje yra moksliškai ištirtų ir pripažintų gydomaisiais gamtinių gydomųjų veiksnių (mineralinių vandenų, gydomojo purvo, sveikatai palankus mikroklimatas, rekreacinių želdinių, vandens telkinių) ir išplėtota speciali infrastruktūra naudoti šiuos veiksnius gydymo, sveikatinimo, turizmo ir poilsio reikmėms.

Kitos šiame Apraše vartojamos sąvokos paaiškintos Lietuvos Respublikos teritorijos administracinių vienetų ir jų ribų įstatyme (Žin., 1994, Nr. 60-1183), Lietuvos Respublikos turizmo įstatyme (Žin., 1998, Nr. 32-852; 2002, Nr. 123-5507) ir kituose teisės aktuose.

II. BENDRIEJI REIKALAVIMAI

3. Kurorto statusas gali būti suteikiamas tik visai gyvenamajai vietovei, nesvarbu, koks jos tipas (miestas, miestelis, kaimas).

4. Turi būti patvirtinti šie gyvenamosios vietovės, kuriai siekiama kurorto statuso, teritorijų planavimo dokumentai:

4.1. teritorijos bendrasis planas;

4.2. turizmo ir rekreacijos schema.

5. Gyvenamojoje vietovėje, kuriai siekiama kurorto statuso, turi būti šie inžineriniai tinklai ir susisiekimo komunikacijos:

5.1. karšto ir šalto vandens, šilumos tiekimo;

5.2. elektros energijos tiekimo ir nuotolinio ryšio (telekomunikacijų);

5.3. nuotekų šalinimo;

5.4. kelių ir gatvių tinklas su kiekvienos savivaldybės tarybos patvirtintu vietinės reikšmės kelių (gatvių) sąrašu;

5.5. keleivių vežimui organizuoti būtina infrastruktūra.

6. Gyvenamoji vietovė, kuriai siekiama kurorto statuso, turi atitikti šiuos aplinkosauginius reikalavimus:

6.1. aplinkos oro užterštumo lygis negali viršyti ribinių verčių, nustatytų Aplinkos oro užterštumo normose, patvirtintose aplinkos ministro ir sveikatos apsaugos ministro 2001 m. gruodžio 11 d. įsakymu Nr. 591/640 (Žin., 2001, Nr. 106-3827), ir Lietuvos higienos normoje HN 35: 2002 „Gyvenamosios aplinkos orą teršiančių medžiagų koncentracijų ribinės vertės“, patvirtintoje sveikatos apsaugos ministro 2002 m. spalio 18 d. įsakymu Nr. 512 (Žin., 2002, Nr. 105-4726);

6.2. natūralių paviršinių vandens telkinių ekologinė būklė turi būti labai gera arba gera pagal Vandensaugos tikslų nustatymo tvarkoje, patvirtintoje aplinkos ministro 2003 m. rugsėjo 15 d. įsakymu Nr. 457 (Žin., 2003, Nr. 92-4179), nurodytus bendruosius požymius;

6.3. turi būti atliekama ūkio subjektų požeminio vandens stebėsena, laikantis Ūkio subjektų požeminio vandens monitoringo vykdymo tvarkos, patvirtintos Lietuvos geologijos tarnybos prie Aplinkos ministerijos direktoriaus 2003 m. spalio 24 d. įsakymu Nr. 1-59 (Žin., 2003, Nr. 101-4578);

6.4. vietovės akustinė aplinka turi atitikti reikalavimus, nustatytus Lietuvos Respublikos triukšmo valdymo įstatyme (Žin., 2004, Nr. 164-5971) ir Lietuvos higienos normoje HN 33-1: 2003 „Akustinis triukšmas. Leidžiami lygiai gyvenamojoje ir darbo aplinkoje. Matavimo metodikos bendrieji reikalavimai“, patvirtintoje sveikatos apsaugos ministro 2003 m. rugsėjo 3 d. įsakymu Nr. V-520 (Žin., 2003, Nr. 87-3957);

6.5. vietovės elektromagnetinė tarša negali viršyti ribinių verčių, nustatytų Lietuvos higienos normose: HN 80: 2000 „Elektromagnetinis laukas darbo vietose ir gyvenamojoje aplinkoje. Parametrų normuojamos vertės ir matavimo reikalavimai 10 kHz–300 GHz dažnių juostose“, patvirtintoje sveikatos apsaugos ministro 2000 m. birželio 27 d. įsakymu Nr. 361 (Žin., 2000, Nr. 53-1548), ir HN 104: 2000 „Gyventojų sauga nuo elektros oro linijų sukuriamų elektrinių laukų“, patvirtintoje sveikatos apsaugos ministro 2001 m. sausio 4 d. įsakymu Nr. 4 (Žin., 2001, Nr. 4-109);

6.6. vietovės rekreacinis miškas neturi būti erkių encefalito arba Laimo ligos endeminis židinys;

6.7. vietovėje neturi būti įmonių, į aplinkos orą išmetančių sveikatai kenksmingas chemines medžiagas, taip pat medžiagas, suteikiančias aplinkos orui pašalinį kvapą;

6.8. tranzitinis krovininis autotransportas turi aplenkti vietovę, važiuodamas jos aplinkkeliu, o jeigu jo nėra, – kelio ženklais nužymėtais valstybinės ar vietinės reikšmės keliais (gatvėmis).

7. Gyvenamojoje vietovėje, kuriai siekiama kurorto statuso, turi būti užtikrintas socialinis aplinkos saugumas. Joje turi būti:

7.1. policijos įstaiga ir įgyvendinamos priemonės viešajai tvarkai užtikrinti;

7.2. pirminės asmens sveikatos priežiūros įstaiga;

7.3. skęstančiųjų gelbėjimo tarnyba, esant rekreaciniam vandens telkiniui.

III. GAMTINIŲ VEIKSNIŲ REIKALAVIMAI

8. Gyvenamojoje vietovėje, kuriai siekiama kurorto statuso, turi būti:

8.1. gamtiniai gydomieji veiksniai, kurių savybės ištirtos moksliškai ir pripažintos gydomosiomis (remiantis kompleksiniais fiziniais, cheminiais, biologiniais bei klinikiniais tyrimais) ir kurie atitinka Lietuvos Respublikos biomedicininių tyrimų etikos įstatymo (Žin., 2000, Nr. 44-1247), Lietuvos Respublikos sveikatos sistemos įstatymo (Žin., 1994, Nr. 63-1231; 1998, Nr. 112-3099) reikalavimus ir gali būti taikomi sveikatos priežiūros įstaigose:

8.1.1. mineraliniai vandenys ir (ar) gydomosios durpės (gydomasis purvas);

8.1.2. rekreacinių želdinių (miško parkai) ir vandens telkinių;

8.2. sveikatai palankus mikroklimatas.

9. Šio Aprašo 8.1.1 punkte nurodytų veiksnių kokybė turi atitikti sveikatos apsaugos ministro tvirtinamus reikalavimus mineraliniam vandeniui ir gydomajam purvui, naudojamiems balneoterapijai ir peloterapijai.

10. Šio Aprašo 8.1 punkte nurodytų veiksnių gydomosios savybės privalo būti periodiškai, bet ne rečiau kaip kartą per metus, tikrinamos ir vertinamos. Tikrinimą ir vertinimą inicijuoja savivaldybė, kurios teritorijoje yra kurorto statusą turinti gyvenamoji vietovė.

IV. SPECIALIOS INFRASTRUKTŪROS REIKALAVIMAI

11. Gyvenamojoje vietovėje, kuriai siekiama kurorto statuso, turi būti išplėtota speciali infrastruktūra:

11.1. kurortinio gydymo, sveikatinimo įstaigų, teikiančių kurortinio gydymo ir sveikatinimo paslaugas, tinklas;

11.2. atitinkama gamtinių veiksnių naudojimo sveikatinimo reikmėms infrastruktūra (pasivaikščiojimo takai ir kita);

11.3. turizmo infrastruktūra:

11.3.1. įvairių tipų viešbučiai, kitos apgyvendinimo įstaigos, galimybė apgyvendinti pas privačius asmenis;

11.3.2. įvairių tipų maitinimo įstaigos (restoranai, kavinės, barai);

11.3.3. turizmo informacijos centras;

11.3.4. įrengta vizualinės turizmo informacijos sistema;

11.3.5. kultūros ir pramogų įstaigos;

11.4. poilsio infrastruktūra:

11.4.1. atviras ar uždaras plaukymo baseinas;

11.4.2. dviračių takai;

11.4.3. sporto aikštynai;

11.4.4. paplūdimių viešoji infrastruktūra, atitinkanti Lietuvos higienos normą HN 92: 1999 „Paplūdimiai ir jų maudyklos“, patvirtintą sveikatos apsaugos ministro 1999 m. birželio 25 d. įsakymu Nr. 307 (Žin., 1999, Nr. 58-1907);

11.4.5. stovyklavietės;

11.4.6. sportinio ir turistinio inventoriaus nuoma.

_____

PATVIRTINTA
Lietuvos Respublikos Vyriausybės
2006 m. balandžio 12 d. nutarimu Nr. 350

KURORTINĖS TERITORIJOS STATUSO SUTEIKIMO GYVENAMOSIOMS VIETOVĖMS REIKALAVIMŲ APRAŠAS

I. BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Kurortinės teritorijos statuso suteikimo gyvenamosioms vietovėms reikalavimų aprašas (toliau vadinama – šis Aprašas) taikomas gyvenamosioms vietovėms, kurios siekia įgyti kurortinės teritorijos statusą.

2. Šiame Apraše vartojama sąvoka „kurortinė teritorija“ – Lietuvos Respublikos Vyriausybės suteiktas statusas gyvenamajai vietovei arba jos daliai (gyvenamosioms vietovėms arba jų dalims), kurioje (kuriose) yra gamtinių išteklių, galinčių turėti gydomųjų savybių, ir speciali infrastruktūra naudoti šiuos išteklius sveikatinimo, turizmo ir poilsio reikmėms.

Kitos šiame Apraše vartojamos sąvokos paaiškintos Lietuvos Respublikos teritorijos administracinių vienetų ir jų ribų įstatyme (Žin., 1994, Nr. 60-1183), Lietuvos Respublikos turizmo įstatyme (Žin., 1998, Nr. 32-852; 2002, Nr. 123-5507) ir kituose teisės aktuose.

II. BENDRIEJI REIKALAVIMAI

3. Kurortinės teritorijos statusas gali būti suteikiamas vienai arba besiribojančioms kelioms gyvenamosioms vietovėms ar jų dalims, nesvarbu, koks šių gyvenamųjų vietovių tipas (miestas, miestelis, kaimas).

4. Turi būti patvirtintas gyvenamosios vietovės, kuriai siekiama kurortinės teritorijos statuso, specialiojo planavimo dokumentas – turizmo ir rekreacijos schema.

5. Gyvenamojoje vietovėje, kuriai siekiama kurortinės teritorijos statuso, turi būti šie inžineriniai tinklai ir susisiekimo komunikacijos:

5.1. karšto ir šalto vandens tiekimo;

5.2. elektros energijos tiekimo ir nuotolinio ryšio (telekomunikacijų);

5.3. nuotekų šalinimo;

5.4. kelių ir gatvių tinklas su kiekvienos savivaldybės tarybos patvirtintu vietinės reikšmės kelių (gatvių) sąrašu;

5.5. keleivių vežimui organizuoti būtina infrastruktūra.

6. Gyvenamoji vietovė, kuriai siekiama kurortinės teritorijos statuso, turi atitikti šiuos aplinkosauginius reikalavimus:

6.1. aplinkos oro užterštumo lygis negali viršyti ribinių verčių, nustatytų Aplinkos oro užterštumo normose, patvirtintose aplinkos ministro ir sveikatos apsaugos ministro 2001 m. gruodžio 11 d. įsakymu Nr. 591/640 (Žin., 2001, Nr. 106-3827), ir Lietuvos higienos normoje HN 35: 2002 „Gyvenamosios aplinkos orą teršiančių medžiagų koncentracijų ribinės vertės“, patvirtintoje sveikatos apsaugos ministro 2002 m. spalio 18 d. įsakymu Nr. 512 (Žin., 2002, Nr. 105-4726);

6.2. natūralių paviršinių vandens telkinių ekologinė būklė turi būti labai gera arba gera pagal Vandensaugos tikslų nustatymo tvarkoje, patvirtintoje aplinkos ministro 2003 m. rugsėjo 15 d. įsakymu Nr. 457 (Žin., 2003, Nr. 92-4179), nurodytus bendruosius požymius;

6.3. turi būti atliekama ūkio subjektų požeminio vandens stebėsena, laikantis Ūkio subjektų požeminio vandens monitoringo vykdymo tvarkos, patvirtintos Lietuvos geologijos tarnybos prie Aplinkos ministerijos direktoriaus 2003 m. spalio 24 d. įsakymu Nr. 1-59 (Žin., 2003, Nr. 101-4578);

6.4. vietovės akustinė aplinka turi atitikti reikalavimus, nustatytus Lietuvos Respublikos triukšmo valdymo įstatyme (Žin., 2004, Nr. 164-5971) ir Lietuvos higienos normoje HN 33-1: 2003

„Akustinis triukšmas. Leidžiami lygiai gyvenamojoje ir darbo aplinkoje. Matavimo metodikos bendrieji reikalavimai“, patvirtintoje sveikatos apsaugos ministro 2003 m. rugsėjo 3 d. įsakymu Nr. V-520 (Žin., 2003, Nr. 87-3957);

6.5. vietovės elektromagnetinė tarša negali viršyti ribinių verčių, nustatytų Lietuvos higienos normose: HN 80: 2000 „Elektromagnetinis laukas darbo vietose ir gyvenamojoje aplinkoje. Parametrų normuojamos vertės ir matavimo reikalavimai 10 kHz–300 GHz dažnių juostose“, patvirtintoje sveikatos apsaugos ministro 2000 m. birželio 27 d. įsakymu Nr. 361 (Žin., 2000, Nr. 53-1548), ir HN 104: 2000 „Gyventojų sauga nuo elektros oro linijų sukuriamų elektrinių laukų“, patvirtintoje sveikatos apsaugos ministro 2001 m. sausio 4 d. įsakymu Nr. 4 (Žin., 2001, Nr. 4-109);

6.6. vietovės rekreacinis miškas neturi būti erkių encefalito arba Laimo ligos endeminis židinys;

6.7. vietovėje neturi būti įmonių, į aplinkos orą išmetančių sveikatai kenksmingas chemines medžiagas, taip pat medžiagas, suteikiančias aplinkos orui pašalinį kvapą;

6.8. tranzitinis krovininis autotransportas turi aplenkti vietovę, važiuodamas jos aplinkkeliu, o jeigu jo nėra, – kelio ženklais nužymėtais valstybinės ar vietinės reikšmės keliais (gatvėmis).

7. Gyvenamojoje vietovėje, kuriai siekiama kurortinės teritorijos statuso, turi būti užtikrintas socialinis aplinkos saugumas. Joje turi būti:

7.1. policijos įstaiga;

7.2. pirminės asmens sveikatos priežiūros įstaiga;

7.3. skęstančiųjų gelbėjimo tarnyba, esant rekreaciniam vandens telkiniui.

III. GAMTINIŲ IŠTEKLIŲ REIKALAVIMAI

8. Gyvenamojoje vietovėje, kuriai siekiama kurortinės teritorijos statuso, turi būti:

8.1. bent vienas iš šių gamtinių išteklių, kurie turi arba gali turėti gydomųjų savybių:

8.1.1. mineraliniai vandenys;

8.1.2. gydomosios durpės (gydomasis purvas);

8.1.3. rekreacinių želdinių ir vandens telkinių;

8.2. sveikatai palankus mikroklimatas.

9. Gyvenamoji vietovė, kuriai siekiama kurortinės teritorijos statuso, turi pasižymėti vaizdingu kraštovaizdžiu ir turėti sutvarkytą (tinkamą) rekreacinę aplinką.

IV. SPECIALIOS INFRASTRUKTŪROS REIKALAVIMAI

10. Gyvenamojoje vietovėje, kuriai siekiama kurortinės teritorijos statuso, turi būti speciali infrastruktūra:

10.1. gamtinių išteklių, galinčių turėti gydomųjų savybių, naudojimo sveikatinimo reikmėms;

10.2. turizmo:

10.2.1. ne mažiau kaip vienas viešbutis ar kita apgyvendinimo paslaugas teikianti įstaiga;

10.2.2. ne mažiau kaip vienas restoranas ar kavinė;

10.2.3. turizmo informacijos centras arba jo filialas;

10.2.4. ne mažiau kaip viena kultūros ir (ar) pramogų įstaiga;

10.3. poilsio:

10.3.1. dviračių takai;

10.3.2. sporto aikštynas;

10.3.3. paplūdimių viešoji infrastruktūra, atitinkanti Lietuvos higienos normą HN 92: 1999 „Paplūdimiai ir jų maudyklos“, patvirtintą sveikatos apsaugos ministro 1999 m. birželio 25 d. įsakymu Nr. 307 (Žin., 1999, Nr. 58-1907);

10.3.4. stovyklavietės;

10.3.5. sportinio ir turistinio inventoriaus nuoma.

_____

PATVIRTINTA
Lietuvos Respublikos Vyriausybės
2006 m. balandžio 12 d. nutarimu Nr. 350

KURORTO AR KURORTINĖS TERITORIJOS STATUSO SUTEIKIMO GYVENAMOSIOMS VIETOVĖMS IR PANAIKINIMO TAISYKLĖS

I. BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Kurorto ar kurortinės teritorijos statuso suteikimo gyvenamosioms vietovėms ir panaikinimo taisyklės nustato dokumentų ir pasiūlymų, kurių reikia kurorto statusui gyvenamosioms vietovėms suteikti ir panaikinti, kurortinės teritorijos statusui gyvenamosioms vietovėms arba jų dalims suteikti ir panaikinti, pateikimo ir nagrinėjimo tvarką.

II. SPRENDIMO SUTEIKTI IR PANAIKINTI KURORTO IR KURORTINĖS TERITORIJOS STATUSĄ PROJEKTO PARENGIMO PROCEDŪROS

2. Kurorto ar kurortinės teritorijos statuso gyvenamosioms vietovėms suteikimą ir panaikinimą inicijuoja savivaldybės taryba.

3. Gyvenamosioms vietovėms kurorto statusą suteikia ir panaikina Lietuvos Respublikos Seimas Lietuvos Respublikos Vyriausybės teikimu.

4. Gyvenamosioms vietovėms arba jų dalims kurortinės teritorijos statusą suteikia ir panaikina Lietuvos Respublikos Vyriausybė savivaldybės tarybos pasiūlymu.

5. Pasiūlymus suteikti ar panaikinti kurorto statusą gyvenamosioms vietovėms arba suteikti ar panaikinti kurortinės teritorijos statusą gyvenamosioms vietovėms arba jų dalims Valstybiniam turizmo departamentui prie Ūkio ministerijos pateikia savivaldybės taryba. Kartu su pasiūlymais pateikiama:

5.1. savivaldybės, kurios teritorijoje yra gyvenamoji vietovė, tarybos sprendimo, kuriame siūloma suteikti ar panaikinti kurorto statusą gyvenamajai vietovei ar suteikti kurortinės teritorijos statusą gyvenamajai vietovei ar jos daliai, patvirtinta kopija;

5.2. savivaldybės tarybos aiškinamasis raštas, kuriame pagrindžiamas pasiūlymo tikslingumas ir detaliai apibūdinama gyvenamosios vietovės atitiktis Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatytiems kurorto statuso suteikimo arba kurortinės teritorijos statuso suteikimo reikalavimams;

5.3. gyvenamosios vietovės, kuriai siekiama kurorto statuso, ar gyvenamosios vietovės, kelių gyvenamųjų vietovių ar jų dalių, kurioms siekiama kurortinės teritorijos statuso, ribų planai (M 1: 10000 ir M 1: 50000) (2 egzemplioriai). Planai turi būti parengti atitinkamo mastelio georeferencinio pagrindo ortofotografiniuose žemėlapiuose, suderinti su atitinkamos apskrities viršininku, valstybės įmone Registrų centru, Aplinkos ministerija, Susisiekimo ministerija ir Žemės ūkio ministerija;

5.4. kiti dokumentai, kuriais pagrindžiamas savivaldybės tarybos pasiūlymas, šių Taisyklių 5.2 punkte nurodytas aiškinamasis raštas (jeigu tokie dokumentai yra) ir kita informacija, kurios pagrindu rengiami atitinkami teisės aktų, reglamentuojančių kurorto arba kurortinės teritorijos statuso gyvenamosioms vietovėms suteikimą ar panaikinimą, projektai.

6. Valstybinis turizmo departamentas prie Ūkio ministerijos, įvertinęs savivaldybės tarybos pateiktus šių Taisyklių 5 punkte nurodytus dokumentus, parengia įstatymo dėl kurorto statuso suteikimo ar panaikinimo gyvenamajai vietovei projektą arba Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo dėl kurortinės teritorijos statuso suteikimo ar panaikinimo gyvenamajai vietovei arba jos daliai ar kelioms gyvenamosioms vietovėms arba jų dalims projektą, arba motyvuotą išvadą, kad siūloma gyvenamoji vietovė atitinka nustatytuosius atitinkamo statuso suteikimo reikalavimus arba jų neatitinka, ir pateikia juos Ūkio ministerijai.

7. Ūkio ministerija, remdamasi Valstybinio turizmo departamento prie Ūkio ministerijos išvadomis, Lietuvos Respublikos Vyriausybės darbo reglamento, patvirtinto Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1994 m. rugpjūčio 11 d. nutarimu Nr. 728 (Žin., 1994, Nr. 63-1238; 2003, Nr. 27-1089), nustatyta tvarka su suinteresuotomis ministerijomis ir kitomis valstybės institucijomis ir įstaigomis suderina įstatymo dėl kurorto statuso suteikimo ar panaikinimo gyvenamajai vietovei projektą arba Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo dėl kurortinės teritorijos statuso suteikimo ar panaikinimo gyvenamajai vietovei arba jos daliai ar kelioms gyvenamosioms vietovėms arba jų dalims projektą ir kartu su šių Taisyklių 5 punkte nurodytais dokumentais pateikia Lietuvos Respublikos Vyriausybei arba informuoja savivaldybės tarybą, kad siūloma gyvenamoji vietovė neatitinka nustatytųjų atitinkamo statuso suteikimo reikalavimų.

8. Šių Taisyklių 6 punkte nurodytų teisės aktų projektų derinimo metu kilus abejonių, ar gyvenamoji vietovė visiškai atitinka visus nustatytuosius kurorto ar kurortinės teritorijos statuso suteikimo reikalavimus, ūkio ministras gali įsakymu sudaryti iš suinteresuotų ministerijų ir kitų valstybės institucijų ir įstaigų atstovų darbo grupę, kuri ūkio ministrui pateikia išvadą dėl gyvenamosios vietovės atitikties kurorto ar kurortinės teritorijos statuso suteikimo reikalavimams.

_____